Zer-rişte

Tevfik Fikret

Zer-rişte — Tevfik Fikret

İlk yayın: Rübâb-ı Şikeste (genişletilmiş baskı, 1910)

Tevfik Fikret 1915 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Zer-rişte&oldid=145468 (revizyon 145468). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

"Yaz aşkına dâir" dediniz... İşte: Çocukken
Gâyet afacan bir kedi sevdim ki elimden
Bir lahza bırakmazdım; uyurken kucağımda
Rûhumdaki şefkat
Hep üstüne titrer; gece ba'zan yatağımda
Birlikte uyurduk. Bırakıp mektebe gitsem
Dil-tengî-i hasret
Mutlak beni dikkatsiz eder, "Hey, koca sersem!"
Tevbîhi tokatlarla gürülderdi başımda.
Ben, âşık-ı şeydâ,
Her kahre tahammülle severdim... O yaşımda
Sevmekteki te'sîr ü tesellîyi bilirdim,
Herkes gibi; hattâ
Ba'zan da sebebsizce olurdum müteellim...
Zer-rişte, bu ismiydi onun, sanki haberdâr
Mahfî kederimden,
Yaltaklanır, atlar, sürünür, okşatır, okşar,
Tatyîbime elbette o gün çâre bulurdu;
Lâkin üzerimden
Bir kere o hüzn oldu mu zâil, kurulurdu:
"Sâyemde bu neş'en!" demek ister gibi mağrûr;
Mağrûr ü muhakkir
Başlardı vefâsızlığa; ben, âciz ü meshûr,
Her türlü huzûzâtına, her keyfine tâbi';
Ba'zan mütehayyir,
Ba'zan mütehakkim; yine âciz, yine kâni';
En şübheli bir meylini görsem inanırdım,

Bîçâreliğimden;
Hep tırmalanır, tırmalanır, tırmalanırdım!..

"Yaz aşkına dâir" dediniz... İşte misâli:
Sevdiklerimin ben
Hepsinde bu tırnakları, hepsinde bu hâli,
Hepsinde bu hırçın kedi sîmâsını gördüm...
Bir ömr-i cahîmin bütün ezvâkını sürdüm!